

[Mølgaard]

se de kollektive trafiksselskaber som et område, hvor man kunne se, hvor galt det kunne gå, og jeg kunne såmænd have lyst til at inddrage også taxadrift i området, hvor jeg nok mener, at offentlig foretagsomhed tit og ofte har kostet service, arbejdsmiljø, arbejdsglæde og skatteborgerkroner. Stive bevillingssystemer er, som hr. Niels Andersen også gjorde opmærksom på det, bestemt ikke det, der er brug for, hvorimod der er brug for fleksibilitet og effektivitet.

End ikke hr. Dohrmanns betingede tilslutning til forslaget kan gøre mig betænkelig ved det. Hr. Dohrmann havde ikke rigtig forstået dette med, at forslaget var et forslag om selskabsformer og ændringer af disse og givet de pågældende selskaber en større fleksibilitet end de nuværende statsvirksomheder, hvorimod dette, om der skal ofres offentlige bevillinger til disse selskaber af den ene og den anden art, som vi forestiller os oprettet, er et spørgsmål for sig, som måske ville give afstemningsresultater, der gik på tværs af de afstemningsresultater, der kunne tænkes om netop spørgsmålet om fleksibiliteten.

Omkostningsbalancen er altså et ganske andet spørgsmål, som vi godt kan diskutere i en anden sammenhæng, men det, der er vor mening med dette forslag, er bare, at vi skal have en bedre balance enten i retning af en bedre servicegrad eller i retning af, at det ikke er nødvendigt at give helt så store bevillinger for at opretholde samme servicegrad fra de samme institutioner.

Fru Margrete Auken syntes, at der var meget, der var ret i det skrevne, og dertil må jeg sige, at det er jeg naturligvis enig i, og jeg takker for bemærkningen derom, men fru Margrete Auken var dog skeptisk indstillet over for, at rentabiliteten blev gjort til det helt overordnede mål. Der må jeg atter påpege, at det egentlig ikke i sig selv er forslaget sigte. Det er et sigte, der godt kan harmonere med dette forslag, men det stik modsatte synspunkt kan også harmonere med dette forslag. Det låser sig altså ikke fast i så hen-seende.

Fru Margrete Auken fremdrager posthuses og bankers service og spørger, hvad der er bedst, og det giver jeg da fuldstændig ret i at det kan være vanskeligt at konstatere, men givet er det i hvert fald, at postvæsenet ikke yder den service, postvæsenet ville kunne,

hvis man ydede bevillingskroner til postvæsenet til fri disposition.

For så vidt angår museer, som fru Margrete Auken var inde på, er det nok tænkeligt, at ikke alle museer kan blive omfattet af dette forslag og måske slet ingen – det kræver en nærmere undersøgelse – men jeg vil gerne fremdrage, at nationalmuseet har måttet opgive nogle Bredeudstillinger, som har været publikumssucceser af den anden verden, hvilket dog er et eksempel på, at man også inden for det område måske kunne have opnået bedre resultater ved en større frihed i dispositionsrammerne end den, man har i dag.

Jeg kan også fremdrage, at Det kgl. Teater har problemer med programmerne, hvori man optrykker reklamer. Man havde mulighed for at lave ti gange så tykke programmer, hvis man kunne tage alle reklamerne med, og man kunne sandsynligvis også sætte reklamepriserne op. Men det er jo penge, der ikke kan komme til Det kgl. Teaters bedste, de går direkte i statskassen, og bevillingen til trykning af programmerne er så begrænset, at man må opgive denne gode forretning for Det kgl. Teater, som det kunne være at lade flere reklamer indgå i programmet.

DSB, der jo er bundet på hænder og fødder uden hensyn til, om det er togfløjter, uniformer, rullende materiel eller andet, man skal have fat på, i alt, alt for stor udstrækning, fordi man skal bevillingsvejen via ministeren til finansudvalget fremfor at prioritere ganske og aldeles frit, er yderligere et eksempel på, hvor galt det kan gå.

Min tid er ved at være udrunden, og jeg må til fru Janne Normann sige, at det er trist, det var et så radikalt forslag, vi er fremkommet med her, at de radikale kun kan være slået af forundring og indtage den holdning, at man med forsigtighed er positivt spørgende. Men heller ikke det er dog nogen afvisning, og det vil jeg gerne takke for. Tilsvarende tak skal jeg rette til hr. Bollmann og hr. Chr. Christensen. Endelig skal jeg anføre, at vi under udvalgsbehandlingen vil fremskaffe dokumentationen vedrørende generaldirektørernes udtalelser fra de to offentlige selskaber, der er tale om. Det er muligt, at de er refereret for bombastisk i denne sammenhæng. Det er også højst sandsynligt, at de ikke har foreholdt deres ønske for ministeren, som jo altså netop heller ikke har